

Dosarul nr. 3ra-775/23
2-22056931-01-3ra-25072023

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – V. Ciumac
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – G. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan

ÎNCHEIERE

13 martie 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Stela Procopciuc
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului depus de Ion Popușoi, reprezentat de avocatul Anatol Turchin,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Popușoi împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actelor administrative, achitarea salariului și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 04 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 21 aprilie 2022, Ion Popușoi a depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat: anularea ordinului nr.67/ps din data de 08 februarie 2022; anularea răspunsului IGPF nr. 35/2-1/942 din 16 februarie 2022; anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.35/2-1-P114/22 din 24 martie 2022; anularea răspunsului Ministerului Afacerilor Interne nr.44/22-1587 din 6 aprilie 2022, emis la cererea prealabilă; repunerea în funcția anterior deținută a lui Ion Popușoi, și anume Agent-șef, Subofițer Superior al UCF a SPF Leușeni 2 al IGPF; achitarea salariului pentru perioada lipsei lui Ion Popușoi de la muncă în mărimea de 8 673,25 lei conform extrasului din contul bancar; încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 17 000 lei din contul IGPF în beneficiul lui Ion Popușoi.

În motivarea acțiunii, a indicat că la data de 08 februarie 2022 a depus la autoritatea publică pârâtă cererea cu nr. de intrare 2802, prin care a solicitat încetarea raportului de serviciu din funcția publică cu statut special, prin demisie, începând cu data de 08 februarie 2022.

Reclamantul a menționat că decizia de a depune cererea a fost influențată de către angajații IGPF din cadrul direcției resurse umane, drept urmare a aducerii la cunoștință a Ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț din data de 08 februarie 2022, emisă de către Procurorul în Procuratura Anticorupție, Potoran Grigore, prin care a fost recunoscut în calitate de bănuț în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin (4) din Codul penal.

A susținut că la aceeași dată, 08 februarie 2022, a mai depus la IGPF o cerere, înregistrată cu nr. de intrare 2890, prin care solicitat anularea cererii de demisie din 08 februarie 2022 în temeiul art. 85 alin (4) din Codul muncii. Tot în cererea de anulare a cererii de demisie a invocat și faptul că cererea prin care a solicitat încetarea raportului de muncă a survenit în urma stării psihoco-emoțională de evenimente petrecute în privința acestuia.

Păstrând consecutivitatea acțiunilor, în urma acțiunilor efectuate, în ziua imediat următoare s-a prezentat la locul de muncă în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu, unde nu a fost acceptat de către reprezentanții angajatorului, remarcându-i ca a fost eliberat din funcția deținută.

În nedumerire de cele întâmplate la data de 14 februarie 2022 a depus la IGPF cererea cu nr. de înregistrare p59/22 prin care a solicitat informarea referitor la soluția emisă în baza cererii de anulare a raporturilor de muncă, solicitând în acest sens și restituirea legitimației de serviciu, care a fost ridicată în mod abuziv de către reprezentanții IGPF din cadrul resurselor umane fără a fi întocmite actele de rigoare în acest sens.

La data de 21 februarie 2022, prezentându-se la IGPF, reprezentanții acestuia din cadrul direcției resurse umane i-au adus la cunoștință Ordinul IGPF nr.67/PS din 08 februarie 2022 prin care a fost eliberat din funcția de Agent-șef, Subofițer Superior al UCF a SPF Leușeni 2 al IGPF.

A indicat că a făcut cunoștință cu ordinul sus-menționat, însă i s-a refuzat eliberarea unei copii a acestuia. În aceeași zi, la 21 februarie 2022, prin intermediul serviciului poștal reclamantul a recepționat și răspunsul IGPF cu nr.35/2-1/942 din 16.02.2022 la cererea depusă către ultimul la data de 08 februarie 2022 privind anularea cererii de demisie prin care IGPF respinge prezenta cerere invocând faptul că odată acceptată această (cererea de încetare a rapoartelor de muncă) și-a produs efecte juridice prin emiterea actului administrativ individual cu privire la încetarea raportului de muncă.

La data de 16 martie 2022 a depus la IGPF cererea prealabilă în care și-a exprimat dezacordul asupra actelor emise de către ultimii și respectiv a solicitat anularea răspunsului IGPF cu nr.35/2-1/942 din 16 februarie prin care s-a dispus respingerea cererii depuse la data de 08. februarie 2022 privind anularea cererii de demisie, cât și anularea ordinului nr.67/ps din data de 08 februarie 2022 prin care s-a ordonat încetarea raportului de muncă, și anume din funcție publică cu statut special a lui Ion Popușoi, Agent-șef, Subofițer Superior al UCF a SPF Leușeni-2.

Prin intermediul serviciului poștal la data de 28 martie 2022 de către reclamant a fost recepționat răspunsul IGPF cu nr.35/2-1-P-114/22 din 24 martie 2022 la cererea prealabilă din data de 16 martie 2022 prin care aceasta a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, iar la data de 13 aprilie 2022 tot prin intermediul serviciului poștal de către reclamant a fost recepționat și răspunsul la cererea prealabilă a MAI cu nr.44/22-1587 din 06 aprilie 2022 prin care cererea prealabilă s-a respins ca neîntemeiată.

Reclamantul consideră ilegale acțiunile IGPF, or cererea depusă de încetarea rapoartelor de muncă începe să-și producă efect în ziua imediat următoare și nicidecum la data depunerii acesteia, mai mult, la depunerea cererii de anulare a cererii de încetare a rapoartelor de muncă nu s-a adus la cunoștință despre existența unui ordin de încetare a rapoartelor de muncă, or la acel moment acesta nici nu

exista, cu acesta de fapt făcând cunoștință și fiind invitat pentru aceasta abia la data de 21 februarie 2022.

A menționat că nici în răspunsul la cererea prealabilă al IGPF, nici în cel al MAI nu se găsește o motivare legală a respingerii cererii prelabile depuse, or argumentele aduse nu au nici un suport legal.

Conform art.821 din Codul muncii, contractul individual de muncă poate înceta, în orice moment, prin acordul scris al părților.

Conform art.85 alin (31) din Codul muncii, contractul individual de muncă poate fi desfăcut, prin acordul scris al părților, înainte de expirarea termenelor indicate la alin.(1), (2) și (41).

Între părți, și anume angajatorul IGPF și angajatul Popușoi Ion nu a fost întocmit, semnat nici un acord scris în vederea încetării raportului de muncă înainte de termen, or simpla indicare în cererea de demisie a unei date prin care se solicită încetarea raportului de muncă nu prezumă așa-zisul acord scris al părților.

Plenul Curții Supreme de Justiție prin hotărârea nr. 9 din 22 decembrie 2014 privind practica judiciară a examinării litigiilor care apar în cadrul încheierii, modificării și încetării contractului individual de muncă, a stabilit faptul că conform p.17, până la expirarea termenelor indicate, salariatul are dreptul oricând să-și retragă cererea sau să depună o nouă cerere, prin care să o anuleze pe prima. În acest caz, angajatorul este în drept să-l elibereze pe salariat numai dacă, până la retragerea (anularea) cererii depuse, a fost încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat în condițiile prezentului cod. Salariatul are dreptul să desfacă contractul individual de muncă oricând. Cererea scrisă privind demisia salariatului este obligatorie. Declarația verbală a salariatului nu poate servi temei de emitere a ordinului de demisie. Ultima zi de muncă remunerată este recunoscută ziua concedierii. În acest context, retragerea cererii de demisie în această zi de asemenea va fi acceptată, indiferent de faptul că a fost emis actul de demisie și salariatului i-au fost achitate drepturile salariale.

A reiterat reclamantul că la data de 08 februarie 2022 a depus cererea de demisie la IGPF, și tot în aceeași zi, la data de 08 februarie 2022 a fost depusă cererea de anulare a cererii de demisie, iar IGPF, fără a ține cont de rigorile legale, și anume, fără a întocmi un acord scris între părți, fără a constata faptul că cererea își produce efecte din ziua următoare depunerii, fără a aplică corect legislația RM, a emis un ordin cu privire la încetarea raportului de serviciu, acțiuni ilegale efectuate din start.

Prin urmare, insistența angajatorului se demonstrează prin acțiunile efectuate în vederea concedierii sale sub orice formă, chiar și prin admiterea unui șir de ilegalități în eliberarea acestuia din funcția anterior deținută.

La caz, ordinele contestate constituie acte administrative individuale defavorabile, cât și răspunsul IGPF nr.35/2-1/942 din 16 februarie 2022, deoarece impune cumulativ obligații, sancțiuni și afectează drepturile de muncă. În special prin aceste acte administrative se încalcă art.6 alin.(1) din Codul muncii care prevede că libertatea muncii este garantată prin Constituția RM. Conform alin.(2) al aceluiași articol, orice persoană este liberă la alegerea locului de muncă, a profesiei, meseriei sau activității sale.

A invocat că, ordinul nr.67/ps din 08 februarie 2022 „cu privire la încetarea raportului de muncă” emis în privința sa și răspunsul la cererea de anulare a cererii

de încetare a raportului de muncă nr. 35/2-1/942 din 16 februarie 2022 nu respectă exigențele legale privind motivarea - motivarea în drept, motivarea în fapt, etc., iar prin urmare reprezintă act administrativ individual defavorabil ilegal.

Prin hotărârea din 06 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ înaintată de către Ion Popușoi împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne privind contestarea actelor administrative, achitarea salariului și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 07 octombrie 2022, Ion Popușoi, fiind reprezentant de avocatul Turchin Anatol, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia 04 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Ion Popușoi și s-a menținut hotărârea din 06 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii înaintate or, însăși apelantul-reclamant Ion Popușoi dispunând liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim a depus la data de 8 februarie 2022 cerere de demisie, solicitând încetarea raporturilor de serviciu din aceeași dată.

Prin urmare, a concluzionat că Ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.67/ps „Cu privire la personal” din 08 februarie 2022 a fost emis în limitele competenței stabilite de lege, cu respectarea procedurii legale, precum și în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, iar contrariul nu a fost demonstrat. Mai mult decât atât, în actul administrativ individual defavorabil care se solicită a fi anulat în prezenta speță a fost indicat temeiul juridic (de drept) și temeiul faptic pentru care a survenit eliberarea din funcție a lui Ion Popușoi, adică acesta corespunde cerințelor de formă și de conținut stabilite de normele juridice în vigoare și anume motivarea de drept (se conține în preambulul Ordinului), motivarea de fapt (se conține în partea finală, indicându-se că temei constituie cererea domnului Ion Popușoi).

Cu referire la argumentul apelantului Ion Popușoi precum că cererea de demisie depusă la 08 februarie 2022 începe să-și producă efect în ziua imediat următoare, și nicidecum la data depunerii acesteia, instanța de apel a reținut că acest fapt nu constituie temei pentru a deduce ilegalitatea și anularea ordinului, or, pe de o parte apelantul prin cererea din 08 februarie 2022, Ion Popușoi a solicitat Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, acceptarea încetării raportului de serviciu din funcția publică cu statut special prin demisie, în conformitate cu prevederile art.85 alin.(1) și alin.(31) din Codul muncii și art. 38 alin. (1) al Legii nr.288 din 16 decembrie 2016, începând cu data de 08 februarie 2022, iar pe de altă parte invocă că cererea de demisie depusă la 08 februarie 2022 începe să-și producă efect în ziua imediat următoare, adică 09 februarie 2022.

Angajatorul Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și-a manifestat acordul cu privire la încetarea raporturilor de serviciu cu Ion Popușoi începând cu data de 08 februarie 2022 după cum a și solicitat ultimul. Or, în cererea de demisie, înregistrată la 08 februarie 2022, titularul acesteia menționează expres că eliberarea din funcție se solicită începând cu data de 08 februarie 2022, reclamantul/apelant personal manifestând voința proprie de a întrerupe necondiționat activitatea anume din respectiva dată.

Colegiul instanței de apel a respins argumentul apelantului precum că, voința exprimată în cererea de demisie din 08 februarie 2022 nu coincidea cu voința reală a sa, și că, de fapt a fost influențat de către angajații Inspectoratului General al Poliției de Frontieră din cadrul direcției resurse umane. Or, cererea de demisie este un act juridic unilateral de voință al angajatului, prin care acesta pune capăt unui raport juridic de muncă. Demisia presupune manifestarea liberă de voință. Cu toate acestea, apelantul nu a prezentat nici o probă din care să rezulte că angajatorul ar fi insistat la depunerea cererii de demisie, prin careva influențe.

A conchis că prima instanță just a statuat că, cererea de demisie este datată, clară, fiind indicată data concretă de încetare a raporturilor de muncă, și anume 08 februarie 2022. Astfel, notificarea scrisă a demisiei cerută de lege este respectată. Or, legea impune salariatului o condiție de ordin formal, să înștiințeze angajatorul despre desfacerea contractului individual de muncă. Iar, stabilirea termenului de preaviz constă în asigurarea angajatorului cu posibilitatea de a întreprinde măsurile necesare înlocuirii salariatului demisionar, angajatorul având totodată postul acoperit în perioada derulării procesului de recrutare și selecție a înlocuitorului.

Completul judiciar a subliniat că, legea acordă dreptul salariatului de a-și revizui propria decizie cu privire la încetarea raporturilor de serviciu, însă cu condiția că demisia acestuia nu a fost acceptată de către angajator anterior solicitării cu privire la retragerea cererii de demisie. În speță însă cert este faptul că, în temeiul cererii personale a domnului Popușoi Ion, la 08 februarie 2022, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a emis Ordinul nr.67/ps Cu privire la personal, potrivit căruia, în conformitate cu prevederile art. 38 alin. (1) lit. a) (prin demisie) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, a fost încetat raportul de serviciu al agentului-șef Popușoi Ion Iurie, Subofițer superior al Unității control al frontierei al Sectorului poliției de frontieră „Leușeni-2” al Direcției regionale Vest a Inspectoratul General al Poliției de Frontieră de pe 08 februarie 2022, după cum acesta a și solicitat. În aceste condiții, cererea din 08 februarie 2022, prin care Ion Popușoi a solicitat Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, acceptarea încetării raportului de serviciu din funcția publică cu statut special prin demisie, în conformitate cu prevederile art.85 alin.(1) și alin.(3¹) din Codul Muncii și art. 38 alin. (1) al Legii nr.288 din 16 decembrie 2016, începând cu data de 08 februarie 2022, și-a produs efectele juridice în condițiile legii și odată cu emiterea Ordinului nr.67/ps din 08 februarie 2022, apelantul nu mai putea solicita anularea cererii de demisie depusă la 08 februarie 2022. Or în condițiile Codului administrativ, acesta putea solicita doar revocarea actului administrative - Ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 67/ps „Cu privire la personal” din 08 februarie 2022.

La 06 iulie 2023, Ion Popușoi, reprezentat de avocatul Anatol Turchin, a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 04 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, iar la data de 04 august 2023 a prezentat motivarea recursului, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că în hotărârea sa instanța de fond a dat o apreciere eronată a circumstanțelor cauzei, nu a aplicat legea corespunzător iar drept rezultat a emis un act nefondat.

Consideră ca fiind subiectivă și lipsită de temei juridic concluzia instanței de judecată că cererea de demisie depusă de către reclamant a fost înregistrată cu număr de intrare nr. 2802, iar cererea de retragere a cererii de demisie are număr de înregistrare nr. 2890, fapt ce confirmă că pe parcursul zilei de 08 februarie 2022 de către autoritatea publică a fost executată cererea depusă de reclamant. Or, ordinul de eliberare nu a fost adus la cunoștința recurentului la depunerea cererii de anulare a cererii de demisie, iar în caz ca acesta ar fi existat la depunerea cererii de anulare a cererii de demisie angajatorul îl aducea la cunoștința angajatului neîntârziat.

La fel, a invocat că instanța de apel interpretat legislația eronat, iar acest fapt se probează prin decizia nefondată emisă.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a treia „Procedura contenciosului administrativ” din Codul administrativ, în special prevederile cu privire la temeiurile recursului.

Totuși, art. XI alin. (3) din Legea menționată, prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Aceleași considerente de deduc și din interpretarea art. 195 din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură civilă, către stipulează că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod.

Examinând admisibilitatea recursului, în raport cu actele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că dispozitivul deciziei a fost pronunțat la data de 04 iulie 2023. Copia dispozitivului deciziei a fost notificată reprezentantului recurentului electronic la 06 iulie 2023.

Cererea de recurs nemotivată a fost depusă la 06 iulie 2023.

Copia deciziei motivate a fost notificată reprezentantului recurentului la 13 iunie 2023 (f.d.184). Iar cererea de recurs motivată a fost prezentată la 04 august 2023.

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că la depunerea recursului împotriva deciziei din 04 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, Ion Popușoi a respectat termenele prevăzute la art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ.

Prin referința din 13 septembrie 2023, reprezentantul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Alexandru Dragoi, a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil și neîntemeiat.

Prin referința depusă la 29 septembrie 2023, reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Vasili Scaletchi, a solicitat declararea recursului drept inadmisibil.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Ion Popușoi reprezentant de avocatul Turchin Anatol în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Ion Popușoi reprezentant de avocatul Turchin Anatol.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Ion Popușoi, reprezentant de avocatul Turchin Anatol, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Stela Procopciuc

judecătorii

Diana Stănilă

Ion Malanciuc